

Ki vagyok én?
versek és sorsok

Arany János élete utolsó 22 évét Pesten, majd Budapesten töltötte, s megélte, hogy három aprócska városból (Pest, Buda, Óbuda) alig pár év alatt milliós lakosú világváros lett. A rohamos fejlődés, a termelés felgyorsulása és a városi terek látványos változása rengeteg társadalmi feszültséget okozott, melyre Arany János érzékenyen reagált Híd-avatás című balladájában.

Taps várja. - „Most a millióson
Van a sor: bátran, öregem!” -
„Ha megszökött minden adósom:
Igy szökni tisztesebb nekem!”
S elsímul a víz tükre lenn.

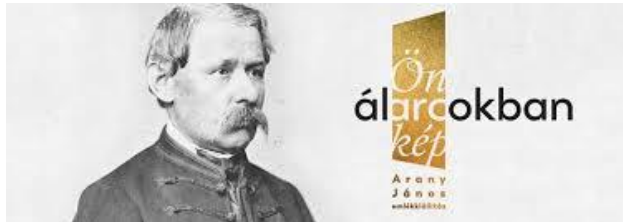
„Hivatlanul is jönnek aztán
A harmadik, a negyedik:
„Én a quaternót elszalasztám!”
„Én a becsületet, - pedig
Viseltem négy évtizedig.”

Unalmas arc, félig kifestve -
Egy úri nő lomhán kikel:
„Ah, kínos élet: reggel, estve
Öltözni és vetkezni kell!”
Ezt is hullámok nyelik el.

Szurtos fiú ennek nyakába
Hátul röhögve ott terem
S ketten repülnek a Dunába:
„Lábszijjra várt a mesterem:
No, várjon, míg megkérlelem!”

Hídavatás

(részlet)

Bele szoktatok feledkezni egy-egy versbe, elmélázva, milyen emberi sorsok villannak fel? Kik lehetnek a szereplők? Hogyan élhetnek, mikor az „író nem figyel rájuk”. Legyetek nyomozók, válasszatok ki egy karaktert a fenti háromból, s írjátok meg, mi a neve, hogyan él, s mi vezette szörnyű, kétségbeesett tettére?

A nyomozás kiegészítője lehet a következő korabeli újságcikk: „A Duna két hídjáról [a Lánchídról és a Margithídról] oly sűrűn ugrálnak a Dunába (pénteken délben is aláugrott egy 25 éves leány, akit azonban élve fogtak ki a matrózok), hogy valóban őrcsónakokat kellene éjjel-nappal ott tartani a kétségbeesettek megmentésére. Erről régebben volt is már szó.”
Fővárosi Lapok, 1877.július 8.